

80 anys de Josep Bayerri Raga

Xavier Garcia
escriptor

Aquest diumenge, 20 d'octubre, Josep Bayerri (Tortosa, 1944) arriba als 80, i jo que el felicito en aquesta postal periodística, ell que, com a membre eminent de la confraria, tantes n'ha fet per a tants diaris, revistes i setmanaris, durant tants anys i en tots els gèneres possibles: notes, gasetilles, breus, articles, reportatges, cròniques, entrevistes, repúbriques i contrarèpliques, cartes al director, peus de fotos, titulars, etc. En fi, tot el que implica internar-se en l'ofici.

També va ser fundador de periòdics, singularment *Ebre-Informes*, el 1978, escola inicial de la generació que llavors es formava i que ha anat desembocant, per confluència de diversos mitjans locals i comarcals, en *el Setmanari l'Ebre*, el pare supracomarcàl de la informació, opinió i defensa del conjunt regional del sud de Catalunya.

Tant com tot això, que és una feina -començada el 1964 a *La Vanguardia*-, aquest Homenot del Sud va lliurar-se igualment a la política (Assemblea de Catalunya, el 1971; fundador, el 1972, del futur PSC) i al sindicalisme (UGT), al seu ofici d'aparellador urbanista (presidint el Col·legi professional de Tortosa durant deu anys), al professorat d'aquesta matèria, a la gestió pedagògica i a la recerca històrica de la seva extensa àrea de referència, de la que es pot dir -i dic- que és un completíssim coneixedor.

Com que no en tenia prou -i la urgència democràtica apretava-, va estar en primera línia dels treballs per engegar el Congrés de Cultura Catalana (1976-1977); el Consell Intercomarcàl de les Terres de l'Ebre (1978-1979) i la seva col·laboració, el 1983, amb la Societat Catalana d'Ordenació del Territori, fruit de la qual va sorgir el seu llibre *Les Terres de l'Ebre, encara un futur?* (Cooperativa Gràfica Dertosenca, Tortosa, 1985).

Simultàniament, la seva participació com a regidor a l'Ajuntament de Tortosa, la direcció del primer Pla estratègic de les Terres de l'Ebre i, en aquest context, la creació de l'IDEC (Institut per al Desenvolupa-

ment de les Comarques de l'Ebre).

Tot això conforma un extens corpus memorialístic, que Bayerri té escrit i que, de moment, es manté inèdit. Ara que tant es parla de "Memòria democràtica", seria bo, per no perdre-la, que algú s'interessés a publicar-lo. Amb tot, fa dos anys, el 2022, Onada edicions, de Benicarló, va editar-li *Les riberes catalanes de l'Ebre*, un conjunt de cròniques publicades a *La Vanguardia*, el 1969, traduïdes al català per ell mateix i completades, també per ell cinquanta anys després, amb els canvis esdevinguts en tots els aspectes: geografia, economia, demografia, política, cultura, etc. Un volum d'indispensable lectura per a tothom.

Ha estat la veu de l'Ebre a la resta de Catalunya, i un impulsor de la premsa comarcàl a tot el país, però res de tot això no li han posat fàcil, sobretot en el camp polític, quan el seu pensament i accions avançades s'han vist sovint torpedinades per les direccions centrals i regionals del partit, que justament havia contribuït en gran manera a fundar, les quals, en el moment de la fusió del PSC amb el PSOE, veien com l'inquiet tortosí els podia igualar la jugada. I el van apartar,

com altres partits van fer amb els seus contestataris.

Per tot plegat, doble i triple motiu per a felicitar-lo en el seu aniversari.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

